

новим навчальним роком, друзі!

Пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання 6-й

№ 22 (190)

7

вересня
1962 року
п'ятниця

Ціна 1 коп.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Мал. М. Аврамчука.

Матеріали Пленуму — в маси

9 серпня 1962 р. відбулося засідання кафедри історії РС, на якому було розкрито питання про вивчення пропаганди рішень серпневого Пленуму Центрального Комітету Комуністичної партії України. Колектив кари палко вітає рішення серпневого Пленуму ЦК КП України. У своєму рішенні кафедра історії КПРС ухваляє, щоб всі викладачі якомога ширше використовували матеріали Пленуму в лекційному курсі та при проведенні семінарських занять. Члени кафедри зобов'язалися надати допомогу партійним організаціям факультетів у проведенні політбесід в академічних групах, гуртожитках та серед населення міста і області. Так, 31 серпня на п'ять днів у Бориспільський район виїхав старший викладач кафедри Б. Нишох. Він прочитає лекції і проведе бесіди по матеріалах серпневого Пленуму ЦК КП України про статтю Героя Соціалістичної Праці, ланкової колгоспу «Перше Травня» Черняхівського району Житомирської області тов. За-

глади Н. Г. «Дорожність честю хлібороба», опубліковану в газеті «Правда України». Кабінет марксизму-ленізму підібрав відповідну літературу та організував виставку з матеріалів серпневого Пленуму ЦК КП України.

А. САПОЖНИКОВ.

Студентське поповнення вітає секретар комітету комсомолу Г. Максименко, від викладачів інституту виступив доцент А. Медусевський. До всіх присутніх з короткою промовою звернувся ректор інституту М. Підтиченко. Вона закликала першокурсників активно оволодіти знаннями, з перших днів навчання брати участь у громадсько корисній роботі.

В. ТИМОШЕНКО.

Рідна земле...

Рідна земле моя, я тобою живу,
П'ю здоров'я і сил набираюсь,
Поміж люди іду, у сім'ю трудову,
Де із щастям своїм зустрічаюсь.
В мене врода, уміння і голос свій є,
Вмію все я робити руками.
Візьму слово в людей і посью своє,
Може теж проросте колосками.
М. ГУМЕНЮК,
студент I курсу
українського відділу.

Моя романтика

А моя романтика
На сонечко мружиться,
Носить на маківках бантики,
Парами ходить по вулиці...
Допитливих, нестримних з виду
Я у велике життя поведу,
І артисти будуть заздрити
Вихователю в дитсадку.
Невідомий світ великий
Дітям відкрию я весело.
Наймиріша в світі —
Майбуття моя професія.
В. ХІЗМІНСЬКА,
студентка I курсу
дошкільного відділу

Прийом до інституту в цифрах

На 450 місць стаціонару було подано 1022 заяви абітурієнтів. Склало іспити 705 осіб, з них на «відмінно» і «добре» — 120. Найбільший конкурс був на українському (4 особи на одно місце) і на дошкільному (3 особи на одно місце) відділах.

62 проценти тих, що поступили, мають виробничий стаж більше 2 років, 30 осіб — демобілізовані воїни Радянської Армії.

За путівками комсомольських організацій до інституту поступило 285 осіб.

На дошкільний відділ зараховано 5 осіб, командированих підприємствами і колгоспами на навчання з виплатою стипендій.

На відділ дефектології іншими республіками направлено на навчання 24 особи.

В складі студентів I курсу: ударників комуністичної праці — 8 чол., членів і кандидатів у члени КПРС — 23, членів ВЛКСМ — 409, колгоспників та дітей колгоспників — 125.

МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЬ

Ще в школі мені подобалась фізика. За це я дуже вдячний учителям. Але обставини склалися так, що мені довелося залишити в 9 класі школу. Я працював електриком, і ця робота ще більше укріпила моє бажання глибше пізнати фізику. Потім служба в рядах Радянської Армії, де я зіткнувся з радіо, і це остаточно допомогло мені зробити вибір. Потім я закінчив десятій клас і в цьому році вступив до інституту. Про те, скільки було тривоги і хвилювань, не доводиться говорити, бо кожен із вас, товариші, все це знає. Тепер екзамен позаду, я — студент першого курсу.

Мене часто запитують: чому ти не пішов у технічний вуз? Скажу ось що. Мені подобається не тільки фізика як наука,

я, крім того, люблю професію вчителя. Адже саме вчителі виховали кращих людей нашого суспільства, дали їм путівку в життя. Я буду радий передати молодому поколінню знання, одержані в інституті. В цьому я бачу найвище здійснення своєї мрії.

А тепер розпочинається найголовніше — навчання. Хочеться докласти всіх сил, щоб глибше засвоювати програмовий матеріал, поєднувати теоретичні знання з практичним їх застосуванням. Вірю, що і мої товариші такої ж думки. Будемо вчитися так, щоб виправдати сподівання наших батьків, рідної школи, щоб стати спеціалістами високої кваліфікації.

В. СУПРУНЕНКО,
студент I курсу фізико-математичного факультету.

КЛЯТВА ВОЖДЕВІ

31 серпня відбулася традиційна зустріч студентів старших курсів та викладачів інституту з першокурсниками. У святково прикрашеному залі багато незнайомих облич. Це нове поповнення інституту. У переважній більшості вони мають 2—3 річний виробничий стаж, деякий життєвий досвід. Вони прийшли до нас з твердою впевненістю набути міцні знання і стати в майбутньому висококваліфікованими спеціалістами радянської школи.

Студентське поповнення вітає секретар комітету комсомолу Г. Максименко, від викладачів інституту виступив доцент А. Медусевський. До всіх присутніх з короткою промовою звернувся ректор інституту М. Підтиченко. Вона закликала першокурсників активно оволодіти знаннями, з перших днів навчання брати участь у громадсько корисній роботі.

Після зустрічі група студентів — представників усіх факультетів пішла до пам'ятника В. І. Леніну. Студентка українського відділу Катерина Дяченко від імені всіх студентів інституту поклялася біля монументу великому вождю вчитися і працювати так, щоб бути гідними послідовниками славних традицій ленінського комсомолу, стати в майбутньому достойним поповненням великої армії радянських вчителів.

В. ТИМОШЕНКО.

Найвищої орбіти!

Ви на будовах вгору виростали,
І в шахтах ви були на висоті,
І на тракторах у полі розтинали
Веселок тракторії круті.
І прийшли у вуз із мрією, що кличе,
Взяли у руки книги залюбки —
Прийшли із ферм, з заводів симпатичні,

Хороші, молоді трудівники.
Ми вас зустріли радо і привітно,
Збувайтесь мрії — і земні, і неземні!
Бажаєм вам найвищої орбіти
У праці, у житті і навчанні.

А. Р.

ЗАБУДОВУЄМО ЦІЛИНУ

12 липня наші студенти прибули на місце роботи в Сари — Узинський зерновий радгосп. Головним завданням нашої групи є будівництво житлових будинків. Із 50 осіб дев'ятеро виконують різні роботи (6 працюють в Ідальні, 1 — комбайнером, 1 — на обстеженні ґрунту, 1 — обліковцем). Останні пра-

— То як, дівчата, їдемо на цілину? — питає Микола Білик.
— Згода! — дружно відповіли Галина Вихівська і Антоніна Хайнацька.

цюють на будівництві селища радгоспу.
Що ж ми зробили за перших десять днів перебування в радгоспі? Хочу коротко інформувати ректорат і студентів інституту.
— Будівництво починається з фундаменту. На цьому місці ви зведете житловий будинок, — сказав прораб радгоспу і широким жестом руки вказав на ді-

Студенти Микола Васик і Володимир Грималюк на кладці стін будинку.

лянку землі, яка, як видно, ніколи не оброблялася людьми.
На цю тему ми ще в дорозі жартували. Мовляв, не так це і важко, зробимо. Проте з першого дня переконалися: все значно складніше, а якщо врахувати, що серед нас майже нема будівельників, то ситуація ставала ще більш несприятливою. Проте ми не злякалися труднощів, переборолі сумніви, а з часом з'явилась і деяка впевненість у своїх силах. За-

співувачами у праці з перших днів виявились Володимир Грималюк, Микола Білик, Володимир Урбанський, Віктор Григор'євих. Вони одразу приступили до розбивки ділянок для дев'яти будинків. Задзвеніли лопати, вдаряючись у суху, тверду землю. Прямо граніт — по-

Як і в минулому році, студенти 5-х курсів нашого інституту виїхали на піврічну педагогічну практику. Правда, тепер не обійшлись без ускладнень. Не одразу було визначено не тільки школи, де проходитиме практика, але навіть області. Довелося студентам кілька днів чекати, поки, нарешті, надійшли відповідні розпорядження з Міністерства освіти УРСР.

У четвертокурсників розпочався теж новий період у їхньому житті: вони виїхали на цілорічну педагогічну практику. З 1 вересня вони зараховуються вчителами в ті школи, де педагогічних кадрів не вистачає і одержуватимуть заробітну плату за виконану роботу. Як і слід було сподіватися, ускладнення мали місце і тут. Не всі студенти вчасно з'явилися до інституту, а по деяких навіть приїжджали директори шкіл. Так, студентка фізико-математичного факультету Т. Козюра ще навіть 31 вересня не була ні на роботі, ні в інституті. Треба сказати, що з влаштуванням багатьох студентів було немало ускладнень, особливо на мовно-літературному факультеті. Одному довелося обмежи-

У КНИГУ СКАРГ...

Пригадується, рік тому наша Ідальня в перший день початку нового навчального року аж надто привітно зустріла студентство. Навіть салфетки були на столах, квіти з'явилися... Святковість та й годі! Звичайно, сподіватися, що так буде цілий рік — таких наївних не знаходилося. Та вже добре й те, що гарно розпочали...
У цьому році становище змінилося: всіх, хто навідується в нашу Ідальню, а таких чимало,

тись викладанням у вечірній школі, другий має тільки їдальню. Інший — тільки виховну роботу. Це найбільше стосується українського відділу. Там навіть трапляється, як це було з студентом Савчуком, коли взагалі ніякої роботи з фаху школа не надає, пропонуючи викладати предмети, зовсім не споріднені з профілем знань практиканта. На сьогодні в основному всі студенти влаштувалися, особливих труднощів поки що не виникає, новий навчальний рік наші молоді вчи-

телі розпочали вчасно. Вдачі, що побували на місцях, допомогли їм у перших справах самостійної роботи. Хоча тільки побажати, щоб у майбутньому така важлива справа педагогічна практика розналася більш організовано, не траплялися різні випадки. До того ж четвертими в цьому році вчитимуть як заочники. Про це не забувати і готуватися до справи заздалегідь.

К. ХРИПКО

ВЧЕНА РАДА ВІДЗНАЧИЛА

31 серпня Вчена рада інституту на своєму засіданні відзначила 50-річчя з дня народження ректора КДПІ імені О. М. Горького М. М. Підтиченко.

Заступник міністра освіти УРСР тов. С. Т. Завало зачитав Указ Президії Верховної Ради УРСР про нагородження тов. М. М. Підтиченка Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР і кас міністра освіти УРСР з оголошенням їй подяки за сумлінну працю в справі підготовки кадрів для народної освіти.

Від громадськості інституту ювіляра поздоровив голова профкому доп. М. Федченко, від мовно-літературного факультету проф. Т. Бугайко. Також були виголошені поздоровлення від яких організацій м. Києва, від окремих осіб.

Наприкінці виступила М. М. Підтиченко. Вона щиро подякувала всім присутнім за поздоровлення з приводу ювілею і висловила впевненість, що і надалі працюватиме ще з більшою енергією на благо радянського народу, Комуністичної партії.

МИНУЛОГО РОКУ

чекає гірке розчарування. Вас зустрінуть голі стіни, пусті столи і розгублені, ніякові посмішки працівників Ідальні. Причина? Розпочався ремонт...
Ще місяць тому, а може й більше, було відомо про те, що плити потрібно ремонтувати, нарешті весь серпень був вільним (Ідальня не працювала), але чомусь взялися за цю справу вирішили аж тепер, коли санкція заборонила користуватися газом.

Кажуть, що плити ніде не дістати, а тому така затримка вийшла. Неправда, часу для придбання було вдосталь — літнє літо.
Ось тепер і чекай, поки ти вершиться ремонт, який тільки розпочався. Та бігай по вулицях, шукаючи того обіднього незручно троху: своя ж Ідальня під боком.

І. СОКИРКО

МОВНІ РЕП'ЯШКИ

(З творів абітурієнтів)

У нього відсутні погляди вперед. Він живе безперспективно. Це стало його уроком для життя Павла Кругляка.

Павло не проводив ніяких агітаційних робіт.

Епіграф до теми «Критика царизму в поемі Т. Г. Шевченка «Сон»:

А вже підпилий як засне, то хоч коті гармати.

розстановити людей. В ході роботи ми вчилися, поступово оволодіваючи новою для більшості з нас професією. Де й сили взялися... Не минуло й двох тижнів, як наші студенти звикли до 12-годинного робочого дня, знову відновилися футбольні і волейбольні тренування, а дівчата, здається, і не переставали співати українських пісень. Ми провели три концерти художньої самодіяльності і спартакіаду з участю молоді радгоспу. Всі в селищі вже добре знають загенового баяніста Володимира Лопатнього і при будь-якій можливості робітники просять виконати хорошу пісню.

Ми дуже раді, що саме нам, першим з інституту, випала честь поїхати на будівництво селища Цілинного краю. Можете нам повірити, що студенти з честю виконують поставлене перед ними завдання.

Віталій БОНДАР,
командир загону.

Головною темою його творів є робітнича тематика.

Ця тема являється головною ідеєю роману.

Під мундиром ворожого людства Козаков побачив розвідника.

В його лексичному складі багато абстрактних понять.

Відпрацювавши багато років вчителем, відчуваючи, як твої вихованці виправдовують твоє довір'я.

В дитинстві Давид був малий, замурзаний.

Завдяки його творам наша молодь виховується в душі ідеології.

Потім Давида всю дорогу переслідують запах бур'яну.

Героїчні чудеса обсіли Гайдаєву голову.

Сердце обливається кров'ю, коли, наряду з такими замечательними людьми, як Павка Корчагин, зустрічаються такі «недорезанні буржуї», которые ходят по нашей земле и топчут расцвистившиеся бутоны прекрасной жизни.

«Песня о Соколе» начинается с того, что Уж залез далеко в ущелье и думает о своей жизни.

Образы Павла и Нилыны — причины для молодого гвардейца.

Давыдов личным примером возглавил пахоту.

Татьяна зачитывается романами Ричардсона, Руссо, которые воспитывают в ней чувствительность воображения и гуманных начал.

Свой протест, злобу на тяжкую жизнь он изливает в побоях жены.

В его портрете автор подчеркивает то, что он очень длинный.

Автор показал нам храбрость их (молодогвардейцев). Это видно из того, что они разделились на три группы. Люба Шевцова была очень хитра. Это видно, когда она обманывала на сцене немецких фашистов.

Образы советской молодежи и сейчас имеют огромное значение на нашу теперешнюю советскую молодежь.

Жизнь является теперешним примером.

В этом произведении («Песня о Буревестнике») Горький клеймит тех, которые пугаются последствий.

Редактор П. ХРОПКО.

А. Хайнацька, Т. Добришева, Д. Верба приступили до закладки фундаменту.